

РІШЕННЯ
РАЗОВОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
ЩОДО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

Разова спеціалізована вчена рада ДФ 35.222.001 Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича Національної академії наук України, м. Львів прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії Луцик Ірині Павлівні з галузі знань 03 «Гуманітарні науки» на підставі прилюдного захисту дисертації «Християнські некрополі Галицько-Волинських земель XI–XIV століть» зі спеціальності 032 «Історія та археологія» 8 серпня 2023 року.

Луцик Ірина Павлівна, 1993 року народження, громадянка України, освіта вища: у 2015 році закінчила Львівський національний університет імені Івана Франка за спеціальністю «Археологія».

Працює молодшим науковим співробітником відділу археології Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, м. Львів з лютого 2020 р. до теперішнього часу.

Дисертація виконана в Інституті українознавства ім. І. Крип'якевича, Національна академія наук України.

Науковий керівник – Гупало Віра Деонізівна, доктор історичних наук, старший дослідник, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України.

Здобувач має 15 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 – статті у періодичних наукових виданнях інших держав (з них 3 – у виданнях Scopus), 6 статей – у наукових фахових виданнях України, 1 розділ колективної монографії, 4 статті у матеріалах конференцій:

1. Lutsyk I. Death and burial in Kyivan Rus' according to written sources. *Historia i Świat*. Siedlce, 2021. № 10. S. 209–238.
<https://doi.org/10.34739/his.2021.10.09>
2. Луцик І. Підплитові могильники на Волині та Галицько-Волинському пограниччі: верифікація і каталогізація. *Матеріали і дослідження з археології Прикарпаття і Волині*. Львів, 2019. Вип. 23. С. 279–300.
<https://doi.org/10.33402/mdapv.2019-23-279-300>
3. Луцик І. Середньовічні християнські поховальні пам'ятки на території Галицько-Волинських земель: археологічні дослідження до 1939 року. *Матеріали і дослідження з археології Прикарпаття і Волині*. Львів, 2021. Вип. 25. С. 266–287. <https://doi.org/10.33402/mdapv.2021-25-266-287>

Кількість, обсяг і зміст праць відповідає вимогам МОН України щодо публікацій основного змісту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

1. В.С. Александрович, доктор історичних наук, старший науковий співробітник, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, провідний науковий співробітник відділу історії середніх віків – голова ради. Зауважень немає. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії охоплює великий фактичний матеріал і виходить за межі колишньої кандидатської

дисертації. Опрацьовано значний обсяг джерел, як археологічних, так і письмових.

2. І.П. Возний, доктор історичних наук, професор, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, професор кафедри філософії та культурології – офіційний опонент. Зауважень немає.

3. М.М. Волошук, доктор історичних наук, професор, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, професор кафедри всесвітньої історії – офіційний опонент. Зауважень немає. Є кілька рекомендацій. Важлива проблема – географія студій. Ігор Петрович згадав про Румунію. Я боюся помилитися, але здається в дисертації немає нічого на предмет студій румунських археологів чи істориків в нижній течії Дунаю. Там існували опорні пункти галицьких князів і з цими пунктами пов'язані, мабуть, такі красномовні історії літописні, які можуть бути потенційно цікавими з погляду археологічних студій і, можливо, румуни якісь дослідження там провели. Є проблема, звичайно, мови, але румунська археологія та історія здається цілком відкриті для таких досліджень, принаймні я мав змогу особисто в тому переконатися. А також важливою є певна тяглість, оскільки історична Молдова була продовжувачем традицій галицької єпископії і митрополії. Покійний, світлої пам'яті Ігор Ярославович Скочилиас це теж дуже добре теж знав. Інший напрям – Угорське королівство. Про Закарпатські землі вже кілька разів згадували. Ці землі не були заадміністровані династією так, як би ми хотіли собі це бачити. Були опорні осередки, військові гарнізони в Зборовському граді, це зафіксовано в грамоті Карла Роберта – короля Угорщини. Я не знаю чи словацькі вчені провели навколо граду дослідження і чи можна там зафіксувати період з першої чверті XIV ст.

Усе це свідчить про необхідність застосування більш ретельної термінології стосовно того, що ми вивчаємо. Зборовські землі – це не Галич і не Волинь, в сенсі географії. Пониззя Дунаю – це теж не Галич і не Волинь, але це території династії, яка контролює і має там якісь свої володіння. Це те, що буде робити Вас сильнішою як дослідницю, дасть змогу краще розуміти те, чим Ви займаєтеся в перспективі.

4. В.В. Мойжес, кандидат історичних наук, ДВНЗ «Ужгородський національний університет», доцент кафедри археології, етнології та культурології факультету історії та міжнародних відносин – офіційний опонент. Зауважень немає. Є кілька рекомендацій і побажань. Щодо термінології, це найбільша проблема в науці. Її треба узгоджувати на початку досліджень. Щодо Закарпаття, то його територія належала Угорському Королівству. Наступного року ми будемо проводити дослідження поховань на території Ужгородського замку. Запрошуємо до співпраці. Буде матеріал для порівняння.

5. С.В. Пивоваров, доктор історичних наук, професор, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, старший науковий співробітник відділу історії середніх віків – рецензент. Зауважень немає. Тема дослідження поховань дуже складна. У різний час були різні релігійні погляди на процес поховання. Важко трактувати погляди померлого з урахуванням того, що ритуал проводили його родичі. Є багато цікавих моментів у дисертації, які проаналізовано та висвітлено вперше.

Результати голосування:

«За» – 5 членів ради,
«Проти» – немає,
«Утрималися» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Луцик Ірині Павлівні ступінь доктора філософії з галузі знань 03 «Гуманітарні науки» за спеціальністю 032 «Історія та археологія».

Голова разової спеціалізованої
вченої ради,
доктор історичних наук,
старший науковий співробітник

Володимир АЛЕКСАНДРОВИЧ

